

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DROOMHUWELIJK
(Perfect Wedding)

Klucht in twee bedrijven

door

Robin Hawdon

Vertaling en bewerking : Cornelia Weppner

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2681

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DROOMHUWELIJK* op te voeren moet de naam van auteur *ROBIN HAWDON* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/022
ISBN 978-90-385-07200

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Robin Hawdon
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4 dames – 2 heren)

RACHEL : de bruid

BILL : de bruidegom

TOM : getuige van Bill en ceremoniemeester

JUDY : een meisje

JULIE : een kamermeisje

DAPHNE : moeder van de bruid

DECOR

De bruidssuite van een schilderachtig hotel in de stijl van een landhuis ergens in de provincie. Ouderwetse meubelen, bekleed met sits, antiquiteiten rondom en landschapstekeningen in lijst aan de wanden.

Links op het toneel is de zitkamer. Een sofa is het belangrijkste meubelstuk. Een grote erker in de linker muur geeft uitzicht op het dorpsplein en de kerk. Achter op het toneel een deur naar de gang. Toneel midden: een muur met een verbindingsdeur achter op het toneel, die naar de slaapkamer voert.

In de slaapkamer naast de zitkamer, die door de scheidingswand op het toneel ontstaat: een tweepersoons hemelbed rechtsachter met de voorzijde naar de voorkant van het toneel gericht, misschien in een hoek. Een kaptafel rechts naast het bed. Een tweede deur achter op het toneel links van het bed, op dezelfde hoogte als de deur van de zitkamer naar de gang. Voor op het toneel rechts een deur naar de aangrenzende badkamer.

De zon schijnt, de vogels fluiten. Typische dorpsgeluiden.

E E R S T E B E D R I J F

(Ochtend. Bill ligt te slapen in het tweepersoonsbed. Hij draait zich om. Wordt langzaam wakker, kreunt en gaat rechtop zitten. Hij ziet er vreselijk uit. Als hij een beetje bij zijn positieven komt fronst hij zijn voorhoofd. Glazig kijkt hij om zich heen en tracht zich te herinneren waar hij is. Hij merkt een bobbel onder het dekbed op. Duwt er onderzoekend tegenaan. De bobbel mompelt en beweegt. Hij deinst verbaasd terug. Voorzichtig tilt hij een punt van het dekbed op en loert er onder. Haastig laat hij de punt vallen en denkt koortsachtig na.)

BILL : O, God. *(stilte)* O mijn God.*(stilte)* O, mijn God!

(Gluurt weer onder het dekbed. De gestalte beweegt weer en een vrouwelijk hoofd met verwarde haren verschijnt van onder het dekbed. Ze kijkt slaperig om zich heen. Dan ziet ze Bill.)

MEISJE : Hallo.

BILL : Wie ben jij?

MEISJE : Leuk hoor. Hartelijk dank.

BILL : Kennen wij elkaar.

MEISJE : Leuk. Heel leuk. Je bent niet erg complimenteus.

BILL : Neem me niet kwalijk maar... o, mijn hoofd.

MEISJE : Wat is er met je hoofd?

BILL : Het lijkt wel of ik twee hoofden heb.

MEISJE : Ja, nou ja... je hebt ook een behoorlijke smak gemaakt.

BILL : Wanneer?

MEISJE : Toen je van de barkruk viel.

BILL : Was ik zo dronken?

MEISJE : Dat kun je wel zeggen, ja.

BILL : Ben jij hier de hele nacht geweest?

MEISJE : Ik geloof van wel.

BILL : Dat is vreselijk!

MEISJE : O, dank je wel.

BILL : Je begrijpt 't niet. Ik... Vandaag... Vandaag is mijn... (*zoekt naar woorden*) O, mijn God. Heb ik... eh, ik bedoel, hebben wij eh....

MEISJE : Wat?

BILL : Hebben we....? Vannacht... hebben we...?

MEISJE : Weet je dat niet meer?

BILL : Nou.... nee.

MEISJE : (*beledigd*) Je wordt vriendelijk bedankt.

BILL : Nou ja, tenminste... ik geloof niet, dat ik het nog weet. (*kijkt haar aan*) Misschien weet ik het nog wel. (*stilte*) Ja, ik geloof van wel.

MEISJE : Wat is het nu, ja of nee?

BILL : ....Ja, ik weet het weer. (*wanhopig*) O, mijn God.

MEISJE : Charmant. Heel charmant.

BILL : 't Spijt me.. echt 't spijt me heel erg... ik wilde je niet beledigen.

MEISJE : Je doet anders een aardige poging.

BILL : Ik wil niet zeggen dat 't niet.... 't was heerlijk.... geloof ik.... Maar waar het om gaat is...

MEISJE : Wat?

BILL : Ik ga trouwen.

MEISJE : Dat weet ik.

BILL : Vandaag.

MEISJE : Dat weet ik.

BILL : Weet je dat?

MEISJE : Ja.

BILL : Begrijp je het dan niet? Dit is vreselijk!

MEISJE : Misschien wel, maar...

BILL : Maar wat?

MEISJE : 't Is gebeurd. Ik bedoel, ik weet wel dat we niet hadden moeten.... 't is even goed mijn schuld als de jouwe.... maar 't is nu eenmaal gebeurd.

BILL : Wat moet ik doen?

MEISJE : Ik zal niets zeggen, als jij ook je mond houdt.

BILL : Allemaal mooi, lief en aardig, maar... (*plotseling*) Waar zijn we eigenlijk?

MEISJE : In het hotel.

BILL : Ja, dat begrijp ik ook wel. Maar in welke kamer?

MEISJE : Eh... (*kijkt om zich heen*) Dit lijkt mij de bruidssuite.

BILL : O, mijn God. (*In paniek probeert hij uit bed te komen en trekt daarbij het dekbed mee. Zij gilt en trekt het terug. Hij grijpt de spreij en wikkelt die om zich heen*)
Wat doe ik hier? Ik hoor hier helemaal niet te zijn. Deze suite is gereserveerd voor vannacht. Onze huwelijksnacht. Hoe ben ik hier terecht gekomen?

MEISJE : Je was nogal erg dronken, weet je.

BILL : Ik hoor in een andere kamer te zijn, niet in deze. Pas vanna... (*schreeuwt*) O, mijn God.

MEISJE : Kun je ook nog iets anders zeggen?

BILL : Hoe laat is het?

MEISJE : (*kijkt op haar horloge*) Bijna half tien.

BILL : Rachel!. Dadelijk is Rachel hier!

MEISJE : Rachel?

BILL : Mijn verloofde. We hebben deze suite voor vandaag gereserveerd.

MEISJE : Je zei, dat je 'm voor vannacht had besproken.

BILL : Maar ook voor vandaag, zodat ze zich hier kan verkleden.

MEISJE : Nou, da's lekker dan.

BILL : Ze kan elk moment hier zijn.

MEISJE : Waarom kan ze haar jurk niet thuis aantrekken, zoals iedereen dat doet?

BILL : Dat is te ver hiervandaan. En er zijn daar teveel mensen. Dit is een ramp. (*rent rond gekleed in de spreij*) Je moet weg. Ga alsjeblieft weg voordat ze hier binnenkomt.

MEISJE : (*Komt uit bed, het dekbed om zich heen gewikkeld. Ze rent rond om haar kleren te verzamelen*) De kamer ziet er niet uit! (*neemt de telefoon van de haak*) Roomservice? Kunt u iemand sturen om de kamer te doen alstublieft? Zo snel mogelijk graag. (*ramt de hoorn op de haak*)

(*De deur van de zitkamer gaat open en Tom verschijnt. Hij is gekleed als getuige bij een trouwerij. Hij heeft een envelop in zijn hand en een glas met iets dat er uit ziet als wit spuitwater*).

BILL : *(Helpt het meisje haar kleren bij elkaar te zoeken)* Schiet op. Kleed je aan. We moeten weg. Ze kan hier ieder moment zijn - waarschijnlijk met die vreselijke moeder van haar.

MEISJE : Oké. Oké. Kalm aan, rustig.

TOM : *(roept)* Hallo!

MEISJE : *(geeft een gillette)* Ahh!

TOM : Geen paniek. Geen paniek. *(Legt de envelop op een tafel en probeert de deurknop van de verbindingsdeur. De deur is op slot. Bill en het meisje bevroren. Tom klopt op de deur)*

BILL : *(schiet in actie)* Gauw. De badkamer in! Kleed je daar maar aan. *(hij duwt haar de badkamer in. Blijft bij de deur staan)* Luister - als iemand je ziet, dan ben je het kamermeisje. Begrepen? Je bent het kamermeisje. *(Ze knikt. Hij duwt haar de badkamer in. Doet de deur dicht. Bedenkt zich en opent de deur weer)* He.... wie ben je eigenlijk? *(Hij duikt weg. Een toiletborstel vliegt uit de badkamer over zijn hoofd. Hij doet gauw de deur dicht. Tom klopt weer op de deur. Bill gaat naar de verbindingsdeur.)* Wie is daar?

TOM : Tom.

BILL : Godzijdank *(Hij doet de deur van het slot en opent hem)* Tom - Gelukkig. Jij bent het!

TOM : Wat doe jij hier? Je hoort in de kamer aan de overkant van de gang te zijn.

BILL : Dat weet ik. Ik ben zo dronken geworden gisteravond, dat ik de verkeerde kamer genomen heb. We hebben deze kamer ook besproken, weet je.

TOM : Dat is me bekend. Ik heb de kamers zelf gereserveerd. Je ziet er vreselijk uit, weet je dat?

BILL : Ja, ja... *(voelt aan zijn hoofd)* Ik moet mijn hoofd ergens tegenaan gestoten hebben.

TOM : *(grinnikt)* Het was me het avondje wel. Hier. Neem wat Alka Seltzer.

BILL : Dank je. *(hij drinkt dankbaar het glas leeg)*

TOM : Als ik jou was zou ik maar maken, dat ik wegkwam. Rachel komt eraan.

BILL : Dat weet ik.

TOM : Ze zal er niet blij mee zijn, als ze ziet, dat jij al in de bruidsuite rond rommelt.

BILL : Man hou op, je weet nog niet de helft.

TOM : Wat is er dan?

BILL : ....Wat is er gisteravond eigenlijk gebeurd?

TOM : Wat bedoel je?

BILL : Nou, na onze vrijgezellenfuif. Waar ben ik naar toe gegaan?

TOM : Naar bed. Net als wij allemaal. Neem ik aan. Je was niet bepaald meer tot iets anders in staat.

BILL : Heb ik... ben ik iemand tegen gekomen?

TOM : (*dom*) Tegengekomen?

BILL : Ik bedoel... waren er meisjes op het feest?

TOM : Het was een vrijgezellenfuif, man. Daar horen geen meisjes. En zeker niet de avond voor je trouwdag.

BILL : Dat weet ik wel, maar... Tom er is iets vreselijks gebeurd.

TOM : Wat? Wat is er dan?

BILL : Ik werd vanochtend wakker.... met een meisje naast me.

TOM : Naast je waar?

BILL : In bed!

TOM : Dit bed?

BILL : Ja.

TOM : (*grinnikt*) Geluksvogel!

BILL : Niks geen geluksvogel. Je begrijpt 't niet.

TOM : Dat lijkt me toch niet zo moeilijk. (*grinnikt nog steeds*) Een en een is twee.

BILL : Nee!.. Ik kende haar niet eens.

TOM : Kende je haar niet?

BILL : Nee. Ik werd wakker met een enorme bult op m'n achterhoofd en een kater van hier tot Tokyo... en daar was dat meisje.

TOM : In bed?

BILL : In bed.

TOM : Wat had ze aan?

BILL : Niets.

TOM : Ik heb wel 's verhalen gehoord over een bijzonder huwelijkscadeau. Maar dit slaat alles.

BILL : Waar is ze vandaan gekomen, Tom?

TOM : Dat moet je mij niet vragen. Mijn naam is haas.

BILL : Jij was toch ook hier?

TOM : Ik was net zo dronken als jij. Ik ben naar huis gewankeld en het laatste wat ik van jou heb gezien was, toen de nachtportier je de trap ophielp en jij zong: "Huilen is voor jou te laat".

BILL : Ik begrijp er niets van. Waar komt ze dan vandaan?

TOM : Roomservice? (*Bill kijkt hem vuil aan*) Sorry. Waar is ze nu?

BILL : Ze kleedt zich aan in de badkamer.

TOM : Is ze knap?

BILL : Ja, maar daar gaat het nou niet om!

TOM : Wel als je eh... als jullie... Hebben jullie eh...?

BILL : Dat is het ergste van alles. Ik denk van wel.

TOM : Je denkt van wel? Weet je dat dan niet meer?

BILL : Nou ja, vaag. Het lijkt meer een droom.

TOM : Sommige mensen hebben ook alle geluk van de wereld.

BILL : Tom, hou op. Ik ga trouwen. Met Rachel. (*wijst op het raam*) In die kerk daar. Over twee uur!

TOM : Dat weet ik ouwe jongen, ik ben je getuige en niet te vergeten ceremoniemeester, weet je nog wel?

BILL : Geen wilde feesten meer. Ik wordt een respectabel getrouwd man.

TOM : Nou, dan was dit je eerste slippertje.

BILL : Als Rachel erachter komt valt er nooit meer iets te slippen. Wanneer is ze hier?

TOM : Ze kan elk moment komen. Ze belde me vanochtend om te horen of ik wakker was. Niet dus. En of ik alles geregeld had. Niet dus. En of ik wist hoe het met jou ging. Niet dus. Tussen twee haakjes hoe is 't met je?

BILL : Ja, laat maar. Wat zei ze toen?

TOM : Ze zei, dat ze op het punt stond hierheen te komen voor de trouwerij... en of ik wilde nakijken of alles in orde was. Maar goed, dat ik hier als eerste aankwam, hè?

BILL : Ja hoor, je bent de leukste thuis.

TOM : Ik heb je gezegd, dat je je vrijgezellenfuif en de receptie en de huwelijksnacht niet in hetzelfde hotel moest houden. Maar ja...

BILL : Zeur niet. 't Is het enig redelijke hotel in de omtrek. Wat hadden we dan moeten doen. Ze wilde speciaal in deze kerk trouwen. Luister, zorg ervoor, dat ze hier niet binnenkomt. *(Rent naar de badkamer en klopt op de deur. Tom ziet de toiletborstel liggen en raapt hem op.)* Ben je bijna klaar? *(geen antwoord)* Hallo! Ben je daar nog?

TOM : Hoe heet ze?

BILL : Weet ik veel.

TOM : *(hogelijk verbaasd)* Maar men stelt zich toch voor?

BILL : Ik weet 't niet meer, nou goed?

TOM : *(houdt de toiletborstel omhoog)* Weet je nog wel waar je deze voor gebruikt hebt?

BILL : *(graait de borstel uit zijn handen en gaat weer naar de deur)* Hallo, we moeten weg. Mijn verloofde kan ieder moment hier zijn. *(stilte)* Wat spookt ze toch uit?

TOM : Misschien is ze flauw gevallen. Was ze ook dronken?

BILL : Nee. Dat wil zeggen, ze herinnerde zich meer dan ik. *(Klopt weer op de deur.)* Hallo! *(stilte)* O God, dit is vreselijk. *(wijst op de diverse deuren naar de zitkamer en de gang)* Hou die deuren in de gaten.

TOM : Waarom?

BILL : Voor het geval Rachel opduikt.

TOM : *(sluit de verbindingsdeur af)* Zeg Julius Caesar houdt eens op rond te rennen als een kip zonder kop. Ga je aankleden.

BILL : *(doet haastig zijn kleren aan)* Waar is ze vandaan gekomen, Tom, dat zou ik wel eens willen weten. Wie is ze?

TOM : Ik zou 't niet weten, maar als ik jou was zou ik me er maar niet al te bezorgd over maken. Denk jij nou maar aan Rachel. *(probeert de deur naar de gang)* Deze deur is al op slot.

BILL : Wat? Waarom?

TOM : *(haalt zijn schouders op)* Weet ik 't. Deze deur houden ze waarschijnlijk op slot als deze kamer als suite in gebruik is.

BILL : *(Staat panisch te worstelen om z'n broek aan te krijgen.)* Dan is er maar een uitweg. O, mijn God. We moeten zorgen dat we weggomen. *(hopst naar de badkamer en ramt op de deur)* Alsjeblieft. Alsjeblieft. Kom er uit! Ze kan ieder moment hier zijn! *(nog steeds geen geluid uit de badkamer)*

TOM : Wat heb je met haar gedaan?

BILL : Toen ze opstond was er niets met haar aan de hand.

(De deur naar de zitkamer gaat open en Rachel komt binnen. Ze draagt een kleine koffer en een beautycase.)

RACHEL : Joehoe!. Tom!

TOM : Rachel!

BILL : O, mijn God. Daar is ze. Wat moet ik doen?

TOM : Geen paniek. Geen paniek....

(Rachel zet de koffertjes neer en gaat naar de verbinding deur.)

BILL : Dat is 't dan. Ik ben gescheiden nog voordat ik getrouwd ben.

RACHEL : *(probeert de deurknop. Deur is op slot)* Tom? Ben je daar?

TOM : *(roept)* Eh... Een ogenblikje....

BILL : *(hees fluisterend, trekt snel zijn laatste kledingstuk aan)* Tom ik weet maar een manier om hier uit te komen.

TOM : Hoe?

BILL : Je moet zeggen, dat ze van jou is.

TOM : Van mij is?

BILL : Jouw vriendinnetje.

TOM : Wie?

BILL : Zij. Daarbinnen.

TOM : Zij daar.... O nee!

BILL : Tom!

TOM : Nee, nee, nee!

BILL : Dat is de enige uitweg.

TOM : Ik heb al een vriendin. Een gloednieuwe vriendin.

BILL : Dat weet ik wel. Maar niemand heeft haar nog ontmoet.

TOM : Jullie zullen haar allemaal ontmoeten, want daarom komt ze juist helemaal uit Amsterdam hierheen.

BILL : Maar we hebben haar nog niet ontmoet. Dus zij zou het best kunnen zijn.

TOM : Maar ze is het niet. En wat doe ik dan wanneer de echte opduikt?

BILL : Waar is de echte nu?

TOM : Thuis bij mijn ouders... waarschijnlijk is ze op het moment net aan de cornflakes bezig.

BILL : Niets aan de hand dus... niet in de buurt.

TOM : Maar ze komt naar de trouwerij. Ze verheugt zich op de kennismaking met mijn beste vriend en de nieuwe vrouw van mijn beste vriend en al mijn andere vrienden. Waar moet ik haar verstoppen? Onder mijn jaspanden?

BILL : Geen probleem. Dan is deze al lang verdwenen.

TOM : Maar te laat, want Rachel heeft haar dan al ontmoet.

BILL : Ben je gek. Die ziet haar niet eens. Die denkt alleen maar aan haar trouwdag.

TOM : Natuurlijk ziet ze haar wel. Rachel ziet alles.

RACHEL : (*klopt*) Tom?

BILL : (*panisch*) Tom, alsjeblieft.

TOM : 't Gaat niet. Wat zal ze wel niet zeggen?

BILL : Wie?

TOM : Judy.

BILL : Wie is Judy?

TOM : (*krijgt bijna een beroerte*) MIJN VRIENDIN!

BILL : Waarom zou die er iets van zeggen?

TOM : Zou jij dat niet doen, als je hoorde, dat ik de nacht hier doorgebracht had met een andere vrouw?

BILL : Maar ze weet, dat je dat niet gedaan hebt.

TOM : Hoe dan?

BILL : Je bent toch bij haar geweest vannacht?

TOM : Nee oen. Het grootste gedeelte van de nacht was ik bij jou en werden we dronken. Als ze hoort, dat ik de rest van de nacht bij een andere vrouw was, zijn de rapen gaar.

RACHEL : (*door de deur*) Tom, wie is daar? Tom wie is daar bij je?

BILL : (*duwt Tom de toiletborstel in handen*) Tom, dit is een noodgeval.

TOM : (*duwt de borstel terug*) Maar ik weiger mij als noodrem te laten gebruiken.

RACHEL : Bill, ben jij daar ook?

BILL : O, mijn God.

RACHEL : (*hamert op de deur*) Laat me er in.

BILL : Dat was het dan. Zeg de bruiloft maar af. (*roept door de deur*) Goede morgen, schat!

RACHEL : Bill! Wat doe jij daar binnen. Je hoort in de andere kamer te zijn.

BILL : Ja, dat is.... dat eh.... een lang verhaal.

RACHEL : Laat me er in!

BILL : Dat is geloof ik geen goed idee.

RACHEL : Waarom niet?

BILL : (*krijgt inval*) Het brengt ongeluk als we elkaar zien voordat we getrouwd zijn.

RACHEL : Doe niet zo ouderwets. Laat me binnen.

BILL : (*geeft Tom de borstel*) Tom, alsjeblieft.

TOM : (*geeft hem terug*) Nee!

BILL : (*Haalt diep adem. Opent de deur en stapt de kamer uit. Houdt de toiletborstel voor zijn borst. Tom volgt hem. Bill gaat naar Rachel om haar te kussen*) Hallo, schat!

RACHEL : (*ontwijkt de kus*) Wat spoken jullie uit?

BILL : Wij willen... eh... wij... wij..

TOM : ...hebben nog even besproken of alles geregeld was.

RACHEL : Er is toch niets mis?

BILL : Nee, nee.

TOM : Niet echt.

RACHEL : Wat bedoel je: "niet echt"?

BILL : Niets. Helemaal niets.

RACHEL : Schat je ziet er vreselijk uit. Dat moet me 't nachtje wel geweest zijn.

BILL : Eh...ja.

TOM : (*zingt*) 't Was een nacht, die je normaal alleen in films ziet...

BILL : (*kijkt hem zuur aan*) Ja, ja, wat een nacht. Maar die is nu voorbij. Vandaag is DE dag.

RACHEL : Vandaag is DE dag. (*ontspant en kust hem*) Zou je je niet gaan klaarmaken, schat. We hebben nog maar een paar uur en zo zie je eruit als een vertegenwoordiger in toiletborstels.

BILL : *(geeft de borstel aan Tom)* Weet je zeker, dat je je niet liever thuis aankleedt, schat?

RACHEL : Alsjeblieft niet. Het is thuis een gekkenhuis. De hele familie van over de hele wereld staat zich thuis aan te kleden. Ik wil rust en privacy.

BILL : Juist!

RACHEL : Moeder komt hierheen met mijn trouwjurk. Vader komt ook zo en begint dan waarschijnlijk iedereen rond te commanderen, als gewoonlijk. Ga jij nou naar je eigen kamer, dan kan ik alles klaar zetten in deze kamer. *(Ze strijkt hem liefkozend langs zijn wang. Schalks)* Misschien laat ik je wel weer binnen, zodra we getrouwd zijn.

BILL : Eh.... Rachel ik moet je nog wat zeggen.

RACHEL : Wat?

BILL : Je kunt de slaapkamer nog niet gebruiken.

RACHEL : Waarom niet?

BILL : Hij is.... nou ja...

TOM : Hij is gisteravond gebruikt.

BILL : En ze hebben hem nog niet gedaan.

RACHEL : Wie niet?

BILL : Het kamermeisje.

RACHEL : *(kijkt naar de borstel)* En doe jij dat nou in haar plaats?

TOM : Eh.... *(geeft de borstel terug aan Bill)*

RACHEL : Ze zouden de suite vrijhouden. Ze weten dat we hem vandaag nodig hebben.

BILL : Weet ik, weet ik, maar... zie je... eh...

TOM : Ja, nou ja, hij is gebruikt.

RACHEL : Wat bedoel je nou met 'gebruikt'?

BILL : Tom heeft hem gebruikt.

TOM : Nietwaar!

BILL : Jawel. Ik had gezegd, dat dat mocht.

RACHEL : Tom?

BILL : Ja z'n nieuwe vriendin is hier en zodoende.

RACHEL : Dat weet ik. Ze komt naar ons trouwen.

BILL : Precies. En bij Tom thuis konden ze niet bij elkaar zijn.

RACHEL : Bij elkaar zijn?

BILL : Slapen!

RACHEL : En dus!

BILL : En dus, heb ik gezegd, dat ze de suite konden nemen.

TOM : Niet waar.

BILL : Wel waar.

RACHEL : Wat is het nou?

BILL : Nou ja, niet de hele suite... alleen de slaapkamer.

TOM : Maar niet de badkamer.

BILL : En ook de badkamer.

RACHEL : Waar hebben jullie het over?

BILL : Ik heb gezegd, dat ze hier konden slapen, als ze maar weg zouden zijn als jij kwam.

RACHEL : Ik begrijp 't.

BILL : Maar ze zijn nog niet weg.

TOM : Ik wel.

BILL : Hij wel.

RACHEL : Dat zie ik.

BILL : Maar zij niet.

TOM : Zij ook.

BILL : Zij is in de badkamer,

TOM : Daar is ze niet.

BILL : Daar is ze wel.

RACHEL : Weet een van jullie nou waar ze is?

BILL : Hij is een beetje verlegen. Maar ik heb gezegd, dat je het niet erg zou vinden. Ze kleedt zich aan in de badkamer.

RACHEL : Prima.

BILL : Dus, als je nog even geen gebruik van de kamers wilt maken ....

RACHEL : Hoelang is 'even'?

BILL : Niet zo lang.

TOM : Hopen we.

BILL : Hopen we. Je vindt het toch niet erg? Ik wist wel, dat je het niet erg zou vinden. Ik heb ze al gezegd, dat je het niet erg zou vinden. Je vindt het toch niet erg, he?

RACHEL : Waarom zou ik dat erg vinden?

BILL : *(tegen Tom)* Zie je nou wel. Heb ik 't je niet gezegd?..Ze vindt het niet erg.

TOM : *(sarcastisch)* Hartelijk dank.

RACHEL : Wat?

TOM : *(met een geforceerde glimlach tegen haar)* Hartelijk dank, dat is erg aardig van je.

RACHEL : Daar zijn vrienden toch voor.

BILL : Schat, zullen jij en ik even naar beneden gaan?

RACHEL : Waarom?

BILL : Totdat ze klaar is.

RACHEL : Klaar is?

BILL : Met aankleden en zo.

TOM : Goed idee.

RACHEL : Wat een onzin. Zij kan zich toch daar aankleden. Ik begin hier alvast.
Trouwens ik wil haar graag ontmoeten.

BILL : Kom nou mee. Je ziet haar wel op de receptie.

RACHEL : Maar ik wil haar nu ontmoeten. Tom's nieuwe vriendin. Een hele gebeurtenis,
hm?

TOM : Je weet niet half hoe.

RACHEL : Wat?

BILL : Voor haar ook.

TOM : Ja, voor haar ook.

RACHEL : Fijn.

BILL : Fijn. Nou eh...

RACHEL : Ga jij je nou ook verder aankleden.

BILL : Ik ga me nu ook verder aankleden.

RACHEL : En neem wat Alka Seltzer of zo.

BILL : Heb ik al gedaan.

RACHEL : Neem dan nog wat. Ik wil niet, dat je er zo uitgezakt uit ziet.

BILL : Dank je wel.*(gaat naar de gangdeur)*

RACHEL : *(ziet de enveloppen)* O, zijn dat gelukwensen?

TOM : En de vliegtickets voor je huwelijksreis.

RACHEL : Ha fijn. Geef de vliegtickets maar aan Bill, anders raken ze misschien weg. *(Ze pakt de gelukwensen op en loopt langzaam de slaapkamer in terwijl ze ze open maakt. Tom loopt achter Bill aan met de tickets)*

TOM : Bill! *(Bill draait zich in de deuropening om. Tom fluistert)* Wat moet ik met haar doen?

BILL : *(fluistert)* Wat je ook met haar doet is altijd beter als dat ik het doe.

TOM : *(duwt de tickets in zijn hand)* Hier zijn je tickets voor Jamaica. Waarom neem je haar niet mee als handbagage?

BILL : Kan niet. We hebben al overgewicht. Tussen twee haakjes, ik heb haar gezegd, dat ze net moet doen of ze het kamermeisje is.

TOM : Het wat?

BILL : In geval van nood.

TOM : Dat zeg je me nu pas. Dan was toch alles opgelost, gek.

BILL : Nee, niet echt.

TOM : Waarom niet?

BILL : Wacht maar tot je haar ziet. Niemand zou 't geloven.

TOM : Maar waarom moet ze dat dan zeggen?

BILL : 't Was het enige dat ik zo gauw kon bedenken.

RACHEL : *(komt terug uit de slaapkamer en doet de deur dicht)* Wat staan jullie daar te fluisteren?

(Ze draaien zich om. Met stalen gezichten.)

BILL : We hadden het over kamermeisjes. *(Geeft de borstel terug aan Tom, gaat weg en doet de deur voor Tom's neus dicht.)*

TOM : *(glimlacht bleekjes naar Rachel)* Ja, kamermeisjes. Ik zal er eens een opduiken. En dan zal ik hoe-heet-ze zeggen, dat ze op moet schieten.

RACHEL : Hoe heet ze?

TOM : Wie?

RACHEL : Je vriendin.

TOM : Eh... waarom wil je dat weten?

RACHEL : Dat praat wat makkelijker als ik haar ontmoet.